

Ових васкршњих и првих дана по Васкрсу, Боже ми опрости, као да поново гледам, слушавам и трпим исте оне, Слобине и Мирине, упрегнуте и реинкарниране Вулине, Митровиће и томе сличне парадигме, целу ону "ружичасту" индустрију свести и масмедијске погоне за рециклажу здраве памети, као пре две деценије, у вакте велике изборне крађе.

А технологија изборне преметаљке 2016. као преликана реприза локалних избора 1996, само још "бурек и чварци на записницима" и сличне небулозе, као разлози за прекрајање изборне воље грађана, фале... Опустео нам се и Канцелар, попустио оне вербално-невербалне комуникацијске дизгине, ма као да су га сам Блер, ови амерички и израелски спин генији и овај бивши жути кукољ у новим напредњачким одорама - начисто премантали.

Ста је све, на рачун оних који не мисле као он, излупетао наш Канцелар у техничком мандату пред војницима на Бањици: "Лупежи... опозицију финансирани тајкуни, имали смо паре чисте као суза, а они ни динара чистог... покрали су све паре, путовали и трошили... Саша Радуловић познат по томе да је 10 одсто проценат који обично узима, а некад и више, боље да прича шта ради са својом супругом и кумом... опозиција жели ситне привилегије, да ручају у скупштинском ресторани и имају скупштинске плате, смириће се чим на силу пређу цензус..." Па, онда мало улоге "Марије на Пркосима" ("ћерајте мене, али немојте да растерујете Србије с Косова и терате их у гробове..."), пре него је за појас заденуо: "Ајде да данас више не говоримо о томе, празник је."

Но, кад смо код "парадигми" - за млађе читаоце, мало подсећања на 24. децембар 1996, дан контрамитинга на Теразијама, и на оне који су бранили резултате изборне крађе. "Било је то овако", пише у својој књизи Мира Марковић:

"... Код нас су дошли да се поздравимо, видимо и поделимо одлучност да победимо неправду и издају, Небојша Човић, Бранислав Ивковић... памтим њихова срећна и одлучна лица. Отишли су на улицу. Тамо су већ били Александар Вулин и Жељко Митровић, чланови руководства ЈУЛ-а. И већ су се сукобили са демонстрантима. Вулин се вратио мало окрвављен. Наш млади побуњеник против империјалног ропства..."

Јул 1998, конгрес ЈУЛ-а: "Велика сала у Сава центру је за Конгрес дизајнирана на један модеран, готово артистичан начин. Концепт и реализацију и велики део њених финансија преузела је на себе Телевизија Пинк, њен власник Жељко Митровић..." Па: "... Салу за седнице која је била и сала за прес-конференције је у приличној мери дизајнирао Жељко Митровић. Мислим да је то била сала такве природе апсолутно најлепша у нашој земљи. Жељко је инсистирао да доведемо Слободана да је види и дошао је једне вечери..." Онда, септембар 2000: "Доминирали су плакати које је урадио за нашу коалицију Жељко Митровић: БИРА НАРОД А НЕ НАТО."

И, крешендо, после 5. октобра 2000: "Стампедо... У ЈУЛ-у сам почела да добијам оставке. Писане и понеку усмену. Биле су нежне и глупе... сви чланови ЈУЛ-а, када су им престале функције у држави, почели су да подносе оставке у партији... Нестали су из ЈУЛ-а, без писмене и усмене оставке... и Жељко Митровић, члан Главног одбора и директор Центра за маркетинг ЈУЛ-а... тражили су оставке Љубише Ристића и мене. Нарочито је Вулин био гневан и одређен... Вулин је у ЈУЛ дошао из СК-ПЈ, био је

истовремено и председник Народног фронта, мале левичарске групације. Увек је истицао да је он комуниста, а не тек тако левичар. Био је мало склон левичарском радикализму... Вулин, кога сам подржавала од његових раних дана у СК-ПЈ и о чијим сам испитима на факултету бринула колико и он сам. Вулин је бесан, на неслагање са својим опсервацијама бежи из сале, а сала га испраћа опроштајним аплаузом..."

Наравоученије: уместо Максимилијана Вебера и Милана Недића, нашем Канцелару топло препоручујем књигу удовице Слободана Милошевића, тим пре што је у њој позитивно поменут...

(Данас)